

Rozważania: sobota 7 tygodnia okresu zwykłego

Rozważanie na sobotę siódmego tygodnia okresu zwykłego. Proponowane tematy to: Królestwo Boże należy do tych, którzy są jak dzieci; droga duchowego dzieciństwa; by stać się jak dzieci, potrzeba dojrzałości.

16-02-2022

- Królestwo Boże należy do tych, którzy są jak dzieci;

- Droga duchowego dziecięctwa;
 - By stać się jak dzieci, potrzeba dojrzałości.
-

W CZASACH JEZUSA było rzeczą normalną, że przełożeni synagogi udzielali błogosławieństwa dzieciom; podobnie było między rodzicami i dziećmi lub między nauczycielami i uczniami. Dlatego ludziom, którzy słuchali Jezusa, wydawało się naturalne, że przyprowadzają swoje dzieci do Nauczyciela, aby wziął je w ramiona i pobłogosławił. Jednak uczniom to życzenie wydawało się niewłaściwe. Być może myśleli, że jest to niepotrzebna uciążliwość, więc postanowili upomnieć tych, którzy próbowali zbliżyć się do Chrystusa. Ewangelia mówi nam, że „Jezus, widząc to, oburzył się i rzekł do nich: «Pozwólcie dzieciom przychodzić do Mnie, nie

przeszkadzajcie im; do takich bowiem należy królestwo Boże. Zaprawdę, powiadam wam: Kto nie przyjmie królestwa Bożego jak dziecko, ten nie wejdzie do niego»” (Mk 10,13-15).

Musimy wziąć pod uwagę sposób, w jaki dzieci były traktowane w czasach starożytnych: prawda jest taka, że prawie się nie liczyły, nikomu nie przyszłoby do głowy, że można uczyć się od małego dziecka. Z drugiej strony, „Jak ważne jest dziecko w oczach Pana Jezusa! Można by wręcz powiedzieć, że Ewangelia jest głęboko przeniknięta prawdą o dziecku. Można by ją nawet w całości odczytywać jako „Ewangelię dziecka”. Co to znaczy: „Jeśli się nie odmienicie i nie staniecie jak dzieci, nie wejdziecie do królestwa niebieskiego”? Czyż Pan Jezus nie stawia dziecka za wzór także ludziom dorosłym? Jest coś takiego w dziecku, co winno się

odnaleźć we wszystkich ludziach, jeżeli mają wejść do królestwa niebieskiego. Niebo jest dla tych, którzy są tak prości jak dzieci, tak pełni zawierzenia jak one, tak pełni dobroci i czystości”^[1].

„Bądź dzieckiem, zawsze dzieckiem” - radził św. Josemaria. „Twoje codzienne smutne doświadczenia pełne są potknięć i upadków. Cóż by się z tobą stało, gdybyś za każdym razem nie był bardziej dzieckiem? Nie usiłuj być dorosłym. – Bądź dzieckiem, a gdy się potkniesz, podniesie cię dłoń twojego Ojca, Boga”^[2].

„ŻYJEMY W WIEKU wynalazków” - pisała pod koniec XIX wieku święta Teresa z Lisieux. „W dzisiejszych czasach nie mamy już potrzeby wspinać się po stopniach schodów: u

ludzi bogatych z powodzeniem zastępuje je winda. Otóż i ja chciałabym znaleźć taką windę, która by mnie uniosła aż do Jezusa, bo jestem zbyt mała by wstępować po stromych stopniach doskonałości. Poszukiwałam więc w księgach świętych wytłumaczenia co do owej windy, przedmiotu mych pragnień, i przeczytałam te słowa, które wyszły z ust Przedwiecznej Mądrości: Jeżeli kto jest maluczki, niech przyjdzie do mnie”^[3].

Stać się małym: Bóg sprawił, że święta Teresa od Dzieciątka Jezus odkryła tę drogę do świętości. „Zawsze pragnęłam być świętą”, napisała przy innej okazji. „Ale niestety, kiedy porównuję się ze świętymi, zawsze stwierdzam, że między nimi a mną jest taka sama różnica, jak między niebotyczną górą, a zagubionym ziarenkiem piasku, deptanym stopami przechodniów. Ale zamiast się

zniechęcać, mówię sobie: Dobry Bóg nie dawałby mi pragnień nierealnych; dlatego mimo, że jestem tak mała, mogę dążyć do świętości”^[4].

Święty Josemaría również miał podobne doświadczenia w swoim życiu, choć różniące się pewnymi niuansami. W *Drodze* poświęca cały rozdział na liczne rozważania pod tytułem „Dzieciństwo duchowe”. Założyciel Opus Dei zawsze widział siebie przed Bogiem jako dziecko, jako niedoskonałe narzędzie, które jednak czuło się bezpiecznie w ramionach Ojca Niebieskiego: „Moja modlitwa zawsze była ta sama, chociaż zależnie od okoliczności zmieniała się jej tonacja. Mówiłem Bogu: Panie, Ty mnie tu postawiłeś. Ty powierzyłeś mi to i tamto; a ja zdaję się na Ciebie. Wiem, że jesteś moim Ojcem, a zawsze widziałem, że małe dzieci całkowicie ufają swoim ojcom”^[5]. Radził też: „Obyście się stali prawdziwie dziećmi! Im bardziej,

tym lepiej (...) Niechaj wzrasta w was głód, pragnienie stać się jako dzieci. Wierzcie, że jest to najlepszy sposób pokonania pychy. Bądźcie pewni, że jest to jedyny środek, by nasze działanie było dobre, wspaniałe i godne Boga”^[6].

„DROGA DZIECIĘCTWA. – Całkowite zawierzenie. – Duchowe dzieciństwo. – To nie jest niedorzeczność, lecz konsekwentne i solidne życie chrześcijańskie”^[7]. Stać się dziećmi przed Bogiem nie ma nic wspólnego z emocjonalnością czy dziecinnością, ale „wymaga silnej woli, zahartowanej dojrzałości oraz stałego i otwartego charakteru”^[8]. Dziecięce życie zakłada „żywą wiarę w istnienie Boga i hołd praktyczny, oddawany Jego potędze i miłosierdziu, przez ufne uciekanie się do Opatrzności Tego, który nam

udziela łaski, abyśmy unikali wszelkiego zła i otrzymywali wszelkie dobro”^[9].

Osoba, która wchodzi na tę drogę, musi przysposobić swoje serce do przyjęcia darów Bożych i nabyć cnoty dziecka, które można osiągnąć tylko poprzez „odrzućenie pychy, samowystarczalności; przyznanie, że my sami nie możemy nic, ponieważ potrzebujemy łaski, mocy naszego Ojca Boga, aby nauczyć się chodzić i aby wytrwać w drodze. Być małym oznacza zawierzyć tak, jak to czynią dzieci, wierzyć tak, jak wierzą dzieci, prosić tak, jak proszą dzieci”^[10].

„A tego wszystkiego możemy się nauczyć, obcując z Maryją. Nabożeństwo do Maryi to nie słabość czy brak hartu: to pociecha i wesele, które napełniają duszę w takiej mierze, jaką zakłada głębokie i pełne praktykowanie wiary, które sprawia, że wychodzimy poza samych siebie i

pokładamy swoją nadzieję w Panu (...). Skoro Maryja jest Matką, nabożeństwo do Niej uczy nas być dziećmi”^[11].

[1] Św. Jan Paweł II, List do dzieci, 13-XII-1994.

[2] Św. Josemaría, *Droga*, 870.

[3] Święta Teresa z Lisieux, *Dzieje Duszy*, Rękopis C.

[4] Tamże.

[5] Św. Josemaría, *Przyjaciele Boga*, 143.

[6] Tamże, 147.

[7] Św. Josemaría, *Droga*, 853.

[8] Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 10.

^[9]____Benedykt XV, *Przemówienie*, 14-VIII-1921.

^[10]____Św. Josemaría, *To Chrystus przechodzi*, 143.

^[11]____Tamże.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z <https://opusdei.org/pl-pl/article/rozwazania-sobota-7-tygodnia-okresu-zwyklego/> (26-03-2025)